

חלק ח"מ

דברי

ועיין
 חוספת חמורה (קד' ר' ד' ר' ד' אחר) שיקאו השומע פסח על
 החמץ ליפסל וחילו דבריו שלמי יס קרא להכשיר וסוד הקשו
 צורם אחר; צבור ליחסר וחילו דלא גרע חאלו כפל החום וענשו עיי"ש
 ולדבר המוסרי"ט מה הקשו מנורס און הא שם א"ל לחקן האיבור דלא
 סוף הוה עבר ועשה מים שצמחן שואט על חמץ ספיר הקאו כיון דל'ה
 שמיטה רואים יס; כנתיב: חמץקו הלאו שחט על חמץ און חל צנורס
 און לא מתיקו הלאו ואפשר לדמוק ולכוון צחי' החוספת כסדרת חמורי"ט
 ובאחא לפי חירק החוספת צנורס און י"ל דכלה"ה ל"ק משומס בשבת
 דסם כיון דגם אם שמיטה הבחנה ממילא כגון צורק צנח הסכין חידו
 ובדרך פנילה שחט הבחנה מהני שמיטה כיון דל' צ' כוונה כחצואר
 מוליין (קד' י"צ) ולכן א"ל צנורס צבונה חמץ ולא גרע חאלו וורק הסכין
 חידו ובשמיטה ממילא ועי' היטב בכל זה :

[illegible][illegible]

שפרע אזל זליכא איסור צוקט דער שלב'ל ופסק ליהו דהשחא קוטע לענין מי שפרע אף זאל יאזא השער ועי' סת'ע (סי' ר"ח סק"ה) וא"כ מזה זה שחזר הקטו"ח דהסמ"ע סובר בדברי הב"ח צ"ח (דף ח"ה) סוגיא דמעו קיטוב דבדבר שלב'ל מעווא איין קיטוב אף למי שפרע הא לדעת הסמ"ע קיטוב למי שפרע דזליכא איסור ל"ח אף למי שפרע וע"כ הא בדבר הכח"ע (ספר ק"ב) הכ"ל דבסעי' ה' חייירי דלא יאזא השער חייירי ז"כ דזליכא איסור ולא יאזא השער כמי המפקה אזל זליכא איסור חייב לקבל מי שפרע והנה לדעת הס"ד דסובר דאף צינא השער שום קנין ל"ח לקיטוב רק למי שפרע ועי' צ"ח (פכ"ז הל' חכירה ה"ג) יס לענין הא מצוואר צפ"א ח"כ (דף ע"ד) צענדא דבנחל דייחז וזוי גלרונטא לבוק זילי הדנויא וקסאס הם הסוגיא מחחי דמחי' דפוסק כשער הבציה דצקן היא דלמא ל' שטען היא דמעווא קיטוב ואי לא פסק סת'ע דמעיקרא דתשום דקני' ל' וזי אזל לרצון שקל דהשחא וטייט' צדוים' ד"ר ר"ס דגר"ס לוקח לא מלי הד' צ"י להכי זאל ספק שקל דמעיקרא שארי נחקים התקח משעו נחניה החטום ולא יוכל לחזור אף צדוה לקבל מי שפרע הרי דלא השער לא הוי כלל דבשלב'ל ונקטה צקנין גמור דהא לר"ס דסובר דלא עקדו הכמים צינא' מעווא לצדי הלוקח מצוואר שם דלא לחזור אף צדוה לקבל מי שפרע צינא' השער וק"ל לרצון דסברי שבוה לחזור צדוה לצדוה וזי שפרע היטו תשום דעקדו הקנין ומשום נס לצבצ' לוקח אזל צעשה קנין חליפין וכדמחא קוטע לגמרי צינא' השער וכמו לר"ס דקונה צמעות ומוכח דהוי כדצ' הצא לעולם וכמו דהיק האז לר"ס צקנין משום כן הדין האז לרצון צקנין אחר ועי' בגד"ח (שער מ"ז ח"ד דין ס"ב) ויס לדחוק ולחזר דבדקוסיית גנו' דלמא חס"כ כר"ס חייירי מחחי' צד'ל פירוח צד'ל חטום וצאח שפיר לר"ס לר"ח ליהויו פוסק כשער הבציה דבס"כ כיון דמעווא קיטוב נקטה לעולם לגמרי כיון דיש לחסור פירות אולם דחוק מחד דהא המחחי' דקחי' ופוסק כשער הבציה קא' על הא דקחי' צמחי' איין פוסקין עד שינא' השער אעפ"י שאין לזה ועי' דרש' צמחי' (דף ע"ב ד"ה ופוסק עמו) ועוד (דף ע"ד ד"ה ופוסק עמו כשער הבציה) שחזר אכולה מחחי' קא' וסיינו דקחי' מלי אינא' השער אף שאין ל' פירוח וע"כ ועי' צ"ד יוד"ק (ס"ה ס"ק ה') שחזר שם צמחא ק' הי' קנין אחר צינא' השער קט' לגמרי רק דמעווא ח"כ כ"א למי שפרע וטייט' דבספר חור"ד (סק"ד) שחזר דהס"ד סותר א"ע למ"ס האז עיי' ועי' צ"ח צ"ח (דף ס"ג ד"ה אחר רצ עושין אחרת) ח"ל חסנה ק' לפוסק צדוים על הפירות תשום דלוי' צלמנה שאס רתא לחזר סו ואפי' מי שפרע ליכא אלא צקנה דבר חסוים העווד צעין דלקנות חן ומעווא על פירות שאין צעין ליכא חן שפרע עיי' ולא אלא נחן מצוואר סוגיא הכ"ל (דף ע"ד) דצינא' השער לכ"ע קונה למי שפרע חן חסן צ"ח צ"ח (דף ס"ב ד"ה אעפ"י).

(ס' ר"א ס"ח) יד לאחור צלחם שזכר הקדקע לחצורו והסגה עם בלוקה
שזם לא יתבאר הקדקע לאחר עד שזה שנים דחצורו לו הקדקע ויהי'
המכירה רק עד אחר שז' אכל אם יתבאר הבלוקה בתוך שז' הקדקע לאחר
היה' המכירה חטופה ולא יתבאר לו הקדקע והמזכר הראשון מזה הקדקע
לאחר חוד' שז' ואחר אם יעברו שז' שנים תלא יתבאר הבלוקה אם הקדקע
שוקנה מתחת דחצורו אליו מהי' קצויה כך ועברו יבש שנים והבלוקה הראשון
לא מזה הקדקע לאחר חוד' שז' ומהיה הקדקע להמזכר מה דמס' אי קנה
הבלוקה השני שקנה המזכר הראשון אי הוי דבר שלב' אי לא דהוי'
אם המזכר הראשון לא מזכר אה' הקדקע רק עד כלה שז' שנים חטופה
דהוי' דיכול המזכר למזכר ומהיה הקדקע לאחר ויחזור כשהמזכר הקדקע
לאחר שז' אליו מהי' קטויה כך דחצורו וזו לא הי' כשלב' כשהמזכר חטופה
(פ' ה"ל י"ט) עיי' וכבר הארכתי בזה בחלק א"ר ע"י דברי בחב"ד
(ס' כ') והבאחיד דברי הקדוש"א גיטין סו' ומהיה הקדקעין לכי גדלה עיי'
לאחר שגדלו והספך הקדקעין הוא צניק דמהיה הקדקעין לכי גדלה עיי'
ועי' שם בחב"ד דברי מהספ' (ס' ר"ט) אכל צניק ה"ל י"ל דלא
מוזכר וזו לבד הוא דהא אם הבלוקה הראשון מזכר הקדקע חוד' שז' שנים
לאחרים חו' אינו תזכר כלל הקדקע להמזכר מחיל'א כיון דה"ל' גם דהיינו
הבלוקה הוי דבר שלב' ואף דלא מזכר הקדקע לאחרים ח' כ"מ המזכר
המזכר המזכר הראשון להשני:

(דף כ"ט) סוגיות האחרונות חסרות
 (ס"ד ה' ערכין הכ"ח) סוגר דאם אחר העל יקדשו ידך לעשויה חסד
 (ס"ה ה' ערכין כ"ז) שלא אחרה איני נזויה ואיני עושה ועי' אה"ט כ"ט (ס"ו
 פ"א אה"ט א') אולם הר"ן שם בנחוצות הוכיח דחאחר שיתבטל נזר
 נזויות ואיני עושה ויטול להפקיע אה הידים מהבטל היו כדשכל"ל וי'
 ההקדש אף שלא אחרה איני נזויה ווא"ע עיי"ש ועי' ח"ט בנזל"ל פ"א
 דיני כחוצה (ס"ז ז') וא"כ לשיטת הרמב"ם דלפ"י להפקיע אה לא
 דשכל"ל כן ה"כ הכא אף שיכול להנקה לאחרית הקדש חוד שש לאחר
 מ"ח וחאחר שלא חזר חוד"ן ה"כ דלפ"י שערין לא אחרה ח"כ ווא"ע ח"
 דשכל"ל אצל למעט הר"ן ה"כ דלפ"י שערין לא אחרה ח"כ ווא"ע ח"
 דחאחר דנדרה נזר ווא"ע לא חסדי צמה דחאחר יקדשו ידך לעשויה
 והיו דשכל"ל כן ה"כ הכא כנתיבטל כהנקה ארסאם להפקיע אה הקדש
 המזכיר

[illegible]